

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
137

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 813

Περί έμπορικῶν καὶ ἑτέρων τινῶν κατηγοριῶν μισθώσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν:

Προστατευόμεναι μισθώσεις.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται αἱ μισθώσεις ἀκινήτων, αἱ ὁποῖαι συνάπτονται:

α) Πρὸς ἐπιχείρησιν εἰς ταῦτα ἐμπορικῶν πράξεων ἢ πρὸς ἀσκήσιν ἐπαγγέλματος μὴ ἐλευθερίου.

β) Πρὸς ἐγκατάστασιν ἐκπαιδευτηρίων καὶ παιδικῶν σταθμῶν ἐν γένει.

γ) Πρὸς στέγασιν κλινικῶν καὶ πάσης φύσεως νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων.

δ) Πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ὡς ὄλως ἀπαραίτητων βοηθητικῶν χώρων ἑτέρων ἀκινήτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀσχοῦνται αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δραστηριότητες. Διακοπή τῆς ἀσκήσεως τῶν δραστηριοτήτων τούτων μέχρις ἑξ μηνῶν δὲν αἴρει τὴν προστασίαν ἐκ τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ μικτῆς χρήσεως διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς μισθώσεως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ προέχουσα χρῆσις τοῦ μισθίου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὸ ἀρθρον 28 ὀριζόμενα, καὶ αἱ μισθώσεις ἀκινήτων, αἱ ὁποῖαι συνάπτονται πρὸς στέγασιν δικηγορικῶν γραφείων, ἰατρείων, ὀδοντιατρείων, ὡς καὶ γραφείων διπλωματούχων μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξαιουομένων κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν εἰδικὰς διατάξεις.

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον μισθώσεων.

Ἄρθρον 3.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος:

α) Αἱ μισθώσεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὰ συναλλακτικὰ ἤθη συνάπτονται συνήθως διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἔτος.

β) Αἱ μισθώσεις εἰς τὰς ὁποίας τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἰκοτροφεῖον, πλην τῶν οἰκῶν εὐγενείας.

γ) Αἱ μισθώσεις χώρων ἐντὸς συνοριακῶν σταθμῶν ἢ περισχῶν λιμένων ἢ ἀεροδρομίων.

δ) Αἱ μισθώσεις χώρων ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κήπων καὶ ἄλλων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, δήμους ἢ κοινότητάς, αἱ μισθώσεις χώρων ἐντὸς νεκροταφείων, ὡς καὶ αἱ μισθώσεις ἀκινήτων ἐντὸς ἀρχαιολογικῶν χώρων.

Ἄρθρον 4.

Διάρκεια τῆς μισθώσεως.

1. Ἡ μισθώσις ἰσχύει δι' ἑξ ἔτη, καὶ ἂν ἔχη συναφθῆ διὰ βραχύτερον ἢ ἀβρίστον χρόνον, δύναται δὲ νὰ λυθῆ διὰ νεωτέρας συμφωνίας, ἀποδεικνυομένης δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεων συναφθεισῶν διὰ χρόνον μείζοντα τῶν ἑξ ἐτῶν.

3. Μισθώσεις ἀκινήτων πρὸς στέγασιν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων ἐπιτρέπεται νὰ συναφθῶν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ διὰ βραχύτερον χρόνον, ἐφ' ὅσον ταῦτα κείνται εἰς κομισθῆσις ἐχοῦσας πληθυσμὸν μέχρι πέντε χιλιάδων κατοίκων.

Ἄρθρον 5.

Ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μισθώματος.

1. Τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν μερῶν ἀναπροσαρμόζει τὸ μίσθωμα εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἐλευθέρου μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως ἢ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς.

2. Ὡς ἐλεύθερον θεωρεῖται τὸ μίσθωμα, τὸ δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῆ συμβατικῶς. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν ἡ καλὴ πίστις καὶ τὰ συναλλακτικὰ ἤθη, ἴδια δὲ ἡ θέσις καὶ ἡ κατάσταση τοῦ μισθίου καὶ αἱ λοιπαὶ εἰδικαὶ συνθήκαι. Μεταβολὴ τῆς μισθωτικῆς ἀξίας δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν προέρχεται ἐκ τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸ μίσθιον ἐπιχειρήσεως, ἢ ὀφείλεται εἰς θάνατος γενομένης ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὄντι ὑποχρεώσεώς του ἐκ τῆς συμβάσεως καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ἀξίως ἀποζημιώσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἐφαρμόζονται, ἐφ' ὅσον: α) τὸ μίσθωμα ὠρίσθη εἰς ποσοτὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἢ β) συνεφωνήθη ὀποτεδήποτε σταθιακῆ ἢ

κατ' άλλον τρόπον αναπροσαρμογή του μισθώματος, έκτος εάν τὸ κατ' αναπροσαρμογὴν ὁρισθὲν μίσθωμα τελῆ εἰς προφανῆ δυσαναλογίαν πρὸς τὸ ἐλεύθερον κατὰ τὸν προσδιορισθέντα χρόνον πραγματοποιηθείσης τῆς αναπροσαρμογῆς. Ἀναπροσαρμογὴ πρὸ τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου πραγματοποιηθείσης τῆς δύναται νὰ ζητηθῆ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 388 Α.Κ.

Ἄρθρον 6.

Παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου — Μεταβίβασις τῆς μισθωτικῆς σχέσεως.

1. Ἡ παραχώρησις καθ' ὅσονδήποτε τρόπον, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ἄλλον τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, ἰδίᾳ δι' ὑπεκμισθώσεως ἢ συστάσεως ἐταιρείας, ὡς καὶ ἡ μεταβίβασις ἐν ὄλῳ τῆς μισθωτικῆς σχέσεως δὲν ἐπιτρέπεται, πλην ἀντιθέτου συμφωνίας τῶν μερῶν.

2. Ἐν περιπτώσει, συνάψεως ὑπομισθώσεως παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν μίσθωσιν ἀνευ ὑποχρέωσως ἀποζημιώσεως τοῦ μισθωτοῦ.

3. Ὁ μισθωτὴς, εἰς περιπτώσει ἐαρίας νόσου τοῦ συνεπαγομένης πλήρη ἀνεκτικότητα συνεχίσεως τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχειρήσεως, εἰς περιπτώσει δὲ θανάτου τοῦ μισθωτοῦ ὁ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ, δύναται, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπέλευσεως τῆς νόσου ὁ μισθωτὴς, ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς δὲ τῆς κληρονομίας ὁ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα του, νὰ μεταβιβάσῃ ἐν ὄλῳ τὴν μισθωτικὴν σχέσιν εἰς τρίτον. Ὁ μεταβιβάζων ἐνέχεται εἰς ὀλιγόχρονον μετὰ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις διὰ τὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως ὑφισταμένης ἐκ τῆς μισθώσεως ὑποχρεώσεως.

4. Διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς μισθωτικῆς σχέσεως ἀπαιτεῖται: σύμβασις μεταξὺ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις καὶ ἐγγράφος ἀναγγελία τῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν περιέχουσα τοὺς ὅρους ταύτης.

5. Ἡ κατὰ τὸν Νόμον 328/1976 συστάσιν εἰς τὸ αὐτὸ μίσθιον φαρμακείων ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 ἐλευθέρου μισθώματος.

Ἄρθρον 7.

Ἐκποίηση τοῦ μισθίου — Μίσθωσις παρὰ μὴ δικαιουμένου εἰς ἐκμισθωσιν.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 614—618, 1164 Α.Κ. καὶ 1009 Κ.Πολ.Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον μισθώσεων.

2. Ἐπὶ ἐκμισθώσεως παρὰ μὴ δικαιουμένου εἰς ἐκμισθωσιν, ἡ μίσθωσις δεσμεύει τὸν κύριον ἢ τὸν νομέα τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν μισθωτὴς τελεῖ ἐν καλῇ πίστει, κατὰ τὴν σίναψιν τῆς συμβάσεως, ὁ δὲ κύριος δὲν διαμαρτυρήσῃ ἐγγράφως πρὸς τὸν μισθωτὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἔλαβε γινώσκιν τῆς ἐκμισθώσεως. Εἰς περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ ἐκμισθωθὲν ἀκίνητον εἶναι κληρονομιαῖον, ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς κληρονομίας γνώσεως τῆς ἐκμισθώσεως.

Καταγγελία τῆς μισθώσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως ἐπιτρέπεται διὰ τοὺς λόγους τοὺς προβλεπόμενους ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ Αστικοῦ Κώδικος. Τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Εἰσαγωγ. Νόμου τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ καταγγείλῃ ἐγγράφως πρὸς τριῶν μηνῶν τὴν μίσθωσιν, ἐφ' ὅσον

τὸ μίσθιον ἐκρίθη ἀρμολίως ὡς ἐτοιμέροπον καὶ κατεδαφιστέον κατὰ μέγα καὶ οὐπιώδες μέρος αὐτοῦ.

2. Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται μετὰ τὴν λήξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ὄχι πρὸ τῆς παρέλευσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως, νὰ καταγγείλῃ τὴν μίσθωσιν διὰ χρῆσιν τοῦ μισθίου πρὸς ἀκτῆσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως γ' δραστηριοτήτων, ἢ προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μισθώσεων, πρὸς ἀκτῆσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δραστηριοτήτων ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, τοῦ κυρίου, τῶν τέκνων ἢ συζύγου αὐτῶν. (Ἰδιόχρησις). Παράιτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος καταγγελίας διὰ τὸν λόγον τούτον ἐπιτρέπεται. Προϋπόθεσις τῆς καταγγελίας εἶναι ἡ πρόθεσις καὶ ἡ δυνατότης ἰδιοχρήσεως.

3. Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν μίσθωσιν δι' ἀνοικοδόμησιν τοῦ μισθίου ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ κυρίου τοῦ μισθίου:

α) Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου, ἐκτὸς εάν ὁ χρόνος οὗτος ὑπερβαίῃ τὴν δωδεκαετίαν, ὅποτε ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως δύναται νὰ χωρήσῃ μετὰ τὴν πάροδον δώδεκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως.

β) Μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως εἰς περιπτώσει καθ' ἣν ὁ συμβατικὸς χρόνος τῆς μισθώσεως εἶναι μικρότερος τῆς τριετίας ἢ πρόκειται περὶ μισθώσεως ἀορίστου διαρκείας.

4. Διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταγγελίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3, ἀπαιτεῖται ἡ ἐπίδοσις ὑπὸ τοῦ καταγγελλαντος πρὸς τὸν μισθωτὴν ἀντιγράφου τῆς περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ μισθίου ἀδείας τοῦ ἀρμολίου. Πολυεπομοικίου Ἰρακίου.

5. Καταγγελία μισθώσεως ἀκαλύπτου χώρου δι' ἀνοικοδόμησιν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως, τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα δὲ αὐτῆς ἐπέρχονται μετὰ παρέλευσιν μηνῶς ἀπὸ ταύτης. Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων πρὸς ἐγκατάστασιν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, εἶναι ἀδύνατος ἢ ἰδιαζόντως δυσχερὴς ἐντὸς κεκαλυμμένων χώρων, ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων χρησιμοποιομένων ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν ὑπαίθριων κινηματογράφων ἢ θεάτρων.

6. Ἐπὶ ἀκαλύπτων χώρων ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα, χωρεῖ καταγγελία μετὰ τὴν λήξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου, ἐφ' ὅσον δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινέσθῃ ὑπὸ τοῦ ἀρμολίου Νομάρχου, ἢ δελον κριθῆ ὡς χώροι δημοσιουργίας κρατικοῦ, πλατειῶν ἢ ἐγκαταστάσεων ψυχγωγίας τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἢ δι' ἀνοικοδόμησιν. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς καταγγελίας ἐπέρχονται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ ταύτης. Ἐπὶ τῶν καταγγελιῶν τούτων ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 ἕως 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου.

7. Εἰς περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιούται νὰ καταγγείλῃ ἐγγράφως τὴν μίσθωσιν πρὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, ἢ ἐπὶ κηρύξεως εἰς πτώχευσιν αἰτήσεως τοῦ μισθωτοῦ, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ταύτης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 2 καὶ 3 καταγγελία γίνεταί ὑπὲρ τοῦ κυρίου, τῶν τέκνων ἢ συζύγου αὐτῶν, ἀπαιτεῖται συναίνεσις τοῦ κυρίου.

2. Ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως καὶ ἡ συναίνεσις τοῦ κυρίου γίνονται ἐγγράφως καὶ ἐπιδίδονται εἰς τὸν μισθωτὴν.

3. Τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς καταγγελίας εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 καὶ 3 ἐπέρχονται μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ αὐτῆς. Τὸ δικαστήριον, αἰτήσεως τοῦ μισθωτοῦ, δύ-

νάται, εκτιμών τὰς κατὰ περίπτωσιν ειδικὰς συνθήκας, νὰ επιμηρύνῃ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταγγελίας μέχρις ἑξ μηνῶν εἰς ἐκατέραν τῶν περιπτώσεων.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 9 παρ. 3 ἐπιτρέπεται ἀντίθετος συμφωνία κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως λόγω ἰδιοχρήσεως εἶναι ἀνίσχυρος ἂν κατὰ τὸν χρόνον ταύτης ὁ καταγγέλλων εἶναι κύριος ἐν ὄλῳ καὶ ἑτέρου ἀκινήτου εἰς τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται τὸ μίσθιον, ἐλευθέρου ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένου καὶ καταλλήλου διὰ τὴν, περὶ τῆς ἢ καταγγελίας, χρήσιν. Ἐκμισθωσις ἀκινήτου γενόμενη ἐντὸς τοῦ τελευταίου πρὸ τῆς καταγγελίας ἑξαμήνου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

2. Ἡ καταγγελία εἶναι ἀνίσχυρος ἂν ἐντὸς ἑτους ἀπὸ ταύτης, δὲν ἀσκηθῇ ἀγωγή περὶ ἀποδόσεως τοῦ μισθίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νέα καταγγελία χωρεῖ μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς πρώτης καταγγελίας.

3. Καταγγελία εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 δὲν χωρεῖ προκειμένου περὶ ἀκινήτων μισθωθέντων ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἀνηκόντων εἰς ἑτέρους ἰδιοκτῆτας ἢ ἐκμισθωτὰς διὰ τὴν ἐνιαίαν ἐν συνανώσει τούτων χρήσιν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἐὰν ἡ ἀφαίρεσις τοῦ περὶ οὗ ἢ καταγγελίας τμήματος τοῦ μισθίου καθιστᾷ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀδύνατον ἢ ἰδιαζόντως δυσχερῆ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχειρήσεως. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐὰν ἡ καταγγελία ἀφορᾷ τὰ 75% τοῦ συνόλου τῆς ἐκμισθωθείσης ἐπιφανείας.

4. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς μισθώσεως δι' ἰδιόχρησιν, κατὰ τὸ ἀρθρον 9 παρ. 2, ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ ὁ ἐκμισθωτῆς, ἀνακαλέσας ταύτην, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐν νέου καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔναντι τοῦ αὐτοῦ μισθωτοῦ, ἐπὶ μίαν τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἀνακληθείσης καταγγελίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ μισθωτῆς δύναται μετὰ τὴν λήξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ὄχι πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως νὰ καταγγεῖλῃ ἐγγράφως τὴν μισθωσιν.

2. Ἐπὶ καταγγελίας κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁ μισθωτῆς ὀφείλει πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν λόγω ἀποζημιώσεως τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα τεσσάρων μηνῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς περιπτώσιν καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἀρθρον 9 παρ. 2 καὶ 3 λόγους, ὁ ἐκμισθωτῆς ὀφείλει εἰς τὸν μισθωτὴν λόγω ἀποζημιώσεως τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα ὀκτώ μηνῶν. Αἰτήσε: τοῦ μισθωτοῦ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ διπλασίου, ἐκτιμών τὰς ἐιδικὰς συνθήκας, ἰδίᾳ δὲ τὰς δαπάνας μεταστεγάσεως τοῦ μισθωτοῦ καὶ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον οὗτος ἐδικαιούτο νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ μίσθιον.

2. Ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδαφίον τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποζημιώσις ἐν περιπτώσει καταγγελίας δι' ἰδιόχρησιν εἶναι ἴση πρὸς δέκα ὀκτὼ μηνιαία μισθώματα, ἐὰν ἀσκηθῇ εἰς τὸ μίσθιον ἐντὸς ἑτους ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐπιχειρήσεως ὁμοῦ πρὸς τὴν ἀκουσμένην ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, πλην ἂν τὸ μίσθιον ἐκ κατασκευῆς εἶναι προωρισμένον διὰ τὴν αὐτὴν χρήσιν. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως μέχρις εἴκοσι τεσσάρων μηνιαίων μισθωμάτων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐπὶ καταγγελίας τῆς μισθώσεως ἀκαλύπτου χώρου ὁ ἐκμισθωτῆς δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὰς

προηγουμένας παραγράφους ἀποζημιώσεων. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἀκαλύπτου χώρου δὲν αἰρεται ἐκ τῆς ὑπάρξεως προχείρων ἢ βοηθητικῶν ἐπ' αὐτοῦ κτισμάτων ἢ κατασκευῶν.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων πρὸς ἐγκατάστασιν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, εἶναι ἀδύνατος ἢ ἰδιαζόντως δυσχερῆς ἐντὸς κεκαλυμμένων χώρων, ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων χρησιμοποιομένων ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν ὑπαθρίων κινηματογράφων ἢ θεάτρων.

4. Ὁ ἐκμισθωτῆς ὀφείλει εἰς τὸν μισθωτὴν λόγω ἀποζημιώσεως:

α) Τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα δώδεκα μηνῶν, ἐὰν, ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς καταγγελίας δι' ἀνοικοδομήσιν δὲν προβῇ εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν θεμελιώσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς καταγγελίας δι' ἰδιόχρησιν δὲν χρησιμοποιήσῃ τὸ μίσθιον. β) Τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα εἴκοσι τεσσάρων μηνῶν, ἐὰν, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις, ἐκμισθώσῃ τοῦτο ἢ παραχωρήσῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον πρὸς τρίτον τὴν χρήσιν αὐτοῦ.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 4 ὁ μισθωτῆς δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης περαιτέρω ἀπδεικνυομένης ζημίας του. Τὸ δικαστήριον, τῇ αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, διατάσσει καὶ τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὸ μίσθιον ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς καταγγελθείσης μισθώσεως. Ἡ κατὰ τὸν ἐκμισθωτοῦ ἀπόφασις πρὸς παράδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου ἐκτελεῖται καὶ κατὰ τοῦ πρὸς ὃν παραχωρεῖται ἡ χρήσις, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ καὶ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ παρόντος.

6. Ὁ ἐκμισθωτῆς δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀποζημιώσιν: α) ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν θεμελιώσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς ἢ ἡ μὴ χρησιμοποίησις τοῦ μισθίου ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως ὀφείλονται εἰς γεγονός, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπέχει εὐθύνην, β) ἐὰν ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἐντὸς διετίας ἐκμισθώσις ἢ ἡ παραχωρήσις εἰς τρίτον, τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου ἐγένετο, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν ἀνοικοδομήσεως διότι αὕτη ἀπηγορεύθη, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν ἰδιοχρήσεως διότι ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ καταγγελία κατέστη μεταγενεστέρως ἀνίκανος κατὰ ποσοστὴν ἀνώτερον τῶν 60% πρὸς ἀσκήσιν ταύτης.

Ἄρθρον 14.

Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ὑποχρέωσιν πρὸς ἀποζημιώσιν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 6 στοιχ. β' τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ὁ ἐκμισθωτῆς ὑποχρεοῦται, εὐθύς ὡς λάβει γνῶσιν τοῦ λόγου τοῦ συνεπαγομένου ἀδυναμίας ἰδιοχρήσεως ἢ ἀνοικοδομήσεως τοῦ μισθίου, ὅπως εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐγγράφως τὸν μισθωτὴν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ δηλωθείσαν διεύθυνσιν κατοικίας, καλῶν αὐτὸν ὅπως δηλώσῃ ἐὰν ἐπιθυμῇ τὴν ἐπανεγκατάστασιν του εἰς τὸ μίσθιον ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς λυθείσης συμβάσεως. Ὁ μισθωτῆς ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος ἐπανεγκατάστασεως, ἐὰν δὲν δηλώσῃ ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως, ὅτι ἐπιθυμῇ τὴν ἐπανεγκατάστασιν του. Ἀπὸ τῆς δηλώσεως ταύτης ὁ μισθωτῆς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ἐκμισθωτῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς πάσαν περίπτωσιν πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 13 παρ. 1 ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἀνάρτησις πινακίδων — Ἐπισκέψεις τοῦ μισθίου.

1. Ὁ ἐκμισθωτῆς δικαιούται ἐπὶ ἑξ μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως νὰ ἀναρτᾷ εἰς τὸ μίσθιον πινακίδα περὶ

έκμισθώσεως του ακινήτου μετά την λήξιν της μισθώσεως. Είς την πινακίδα πρέπει να όρίζεται ο χρόνος από του οποίου προσφέρεται το ακίνητον προς μίσθωσιν.

2. Ο μισθωτής ύποχρεούται επί έξ μηνας πρό της λήξεως της μισθώσεως να επιτρέπη την επίσκεψιν του ακινήτου εις τους ενδιαφερομένους διά την μίσθωσιν τούτου. Ο χρόνος και οι λοιποί όροι των επισκέψεων καθορίζονται ύπό των μερών, έλλείψει δε συμφωνίας, ύπό του δικαστηρίου.

3. Ο μισθωτής δικαιούται επί έξ μηνας από της άποχωρήσεώς του εκ του μισθίου να αναρτή εις τούτο πινακίδα περί της νέας του εγκαταστάσεως.

*Άρθρον 17.

Προτίμησις μισθωτού επί ανοικοδομήσεως ακινήτου.

Έπί έφ' έξής καταγγελιών δι' ανοικοδομήσιν, ο μισθωτής, κατόπιν δηλώσεώς του, προτιμάται, επί ίσοις όροις, έναντι παντός ύποψηρίου μισθωτού εις την μίσθωσιν χώρων του ανοικοδομηθέντος ακινήτου κυριότητος του εκμισθωτού ή του κυρίου αυτού, διά τους όποιους ούτοι δεν έχουν αναλάβει, μέχρις επιδόσεως της δηλώσεως του μισθωτού, ύποχρέωσιν μεταβιβάσεως τούτων διά συμβολαιογραφικού έγγραφου. Αί διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 21 και του άρθρου 22 εφαρμόζονται αναλόγως και έν προκειμένω.

Παράτασις της μισθώσεως.

*Άρθρον 18.

1. Ο μισθωτής κατά την λήξιν της μισθώσεως δικαιούται άπαξ εις παράτασιν της συμβάσεως διά χρόνον ίσον προς τον ύπολειπόμενον διά την συμπλήρωσιν δέκα έν συνόλω έτών από της έναρξεως της μισθώσεως. Έπί μισθώσεων του άρθρου 4 παρ. 3 ή παράτασις χωρεί διά χρόνον ίσον προς τον της μισθώσεως.

2. Οι συμβαλλόμενοι δικαιούνται διαρκούτης της μισθώσεως να όρίσουν χρόνον παρατάσεως διάφορον του προβλεπομένου ύπό της διατάξεως της προηγουμένης παραγράφου. Η περί τούτου συμφωνία άποδεικνύεται δι' έγγραφου βεβαίας χρονολογίας. Έν τή περιπτώσει ταύτη, εάν διά του συμφωνηθέντος χρόνου παρατάσεως συμπληρωται συνολικός χρόνος διαρκείας της μισθώσεως ύπερ την δεκαετίαν, πραιτέρω παράτασις κατά την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου δεν χωρεί.

*Άρθρον 19.

1. Το κατά τó προηγούμενον άρθρον δικάσιμα της παρατάσεως άπαιτείται, επί ποινή έκπτώσεως, δι' έγγραφου δηλώσεως προς τον εκμισθωτήν έξ μηνας πρό της λήξεως της μισθώσεως. Είς την δήλωσιν δέον να αναφέρεται ή κατά την έπομένην παράγραφον ύποχρέωσις του εκμισθωτού και αι εκ της παραλείψεως ταύτης συνέπειαι.

2. Ο εκμισθωτής ύποχρεούται να δηλώση έγγραφως προς τον μισθωτήν τέσσαρας τουλάχιστον μηνας πρό της λήξεως της μισθώσεως, άν άποδέχεται ή άρνήται την παράτασιν. Οι λόγοι της άρνήσεως πρέπει να αναφέρονται ειδικώς. Η παρέρωσις άπράκτου της άνωτέρω προθεσμίας θεωρείται ως άποδοχή της παρατάσεως.

*Άρθρον 20.

1. Ο εκμισθωτής δικαιούται να άρνηθῆ την παράτασιν, εάν τρίτος προσφέρη μείζον μίσθωμα του ύπό του μισθωτού καταβαλλομένου, ή συντρέξει λόγος καταγγελίας κατά τὰ άρθρα 8 και 9. Προσφορά μισθώματος υπερβαίνουσα τó διπλάσιον του καταβαλλομένου δεν λαμβάνεται ύπ' όψιν διά τó πλέον του διπλασίου ποσόν.

2. Έπί μισθώσεων, κατά τὰς όποιās εκμισθωτής είναι: τó Δημόσιον ή Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ή Όργανισμός κοινής όφελείας, όταντις επιβάλλεται ή σύναψις της μισθώσεως διά δημοπρασίας, κατά τὰς κειμένας διατάξεις, ή δημοπρασία διενεργείται πρό έξαμήνου τουλάχιστον από της λήξεως της μισθώσεως, ή δε προσφορά του πλειοδότου, κοι-

νοποιουμένη έν αντιγράφω προς τον μισθωτήν επιμελεία τού εκμισθωτού, λογίζεται ως προσφορά τρίτου, εφαρμοζομένη κατά τὰ λοιπά των διατάξεων του παρόντος.

*Άρθρον 21.

1. Ο εκμισθωτής εις περίπτωσιν άρνήσεως της παρατάσεως λόγω προσφοράς μείζονος μισθώματος ύπό τρίτου όφείλει: επί ποινή έκπτώσεως να επιδώση εις τον μισθωτήν, όμω μετά της κατά τó άρθρον 19 παρ. 2 δηλώσεως, και αντίγραφον της μεταξυ αυτού και του τρίτου καταρτισθείσης συμβάσεως. Αντίγραφον της μετά του τρίτου συμβάσεως υποβάλλεται επί ποινή έκπτώσεως εις την Οικονομικήν Έφορίαν, εις την όποιαν ύπάγεται ο εκμισθωτής, έντός της προθεσμίας του άρθρου 19 παρ. 2.

2. Έάν ο μισθωτής δηλώση έγγραφως προς τον εκμισθωτήν, έντός μηνός από της επιδόσεως της κατά την παράγραφον 1 δηλώσεως, ότι δέχεται να καταβάλῃ τó ύπό του τρίτου προσφερόμενον μείζον μίσθωμα, παρατείνεται ή μίσθωσις κατά την λήξιν αυτής, τροποποιουμένης της συμβάσεως ως προς τó όφειλόμενον μίσθωμα. Αναπροσαρμογή του μισθώματος και καταγγελία δι' ιδίωχρησιν ή ανοικοδομήσιν χωρών ύφ' όυς όρουσ δα έπετρέποντο και άν κατηρτίζετο ή μετά του τρίτου σύμβασις. Ο μισθωτής δικαιούται εις άσκησιν της ύπό του τρίτου προθεσμίας χρήσεως, άπολαύων των τυχόν ευνόικωτέρων όρων, ύφ' όυς δα έχρησιμοποίησε τó μίσθιον και ο τρίτος.

*Άρθρον 22.

Έάν ο μισθωτής άμφισβητή την βασιμότητα των λόγων άρνήσεως του εκμισθωτού, δικαιούται να ζητήση την ύπό του δικαστηρίου αναγνώρισιν του άδασίμου τούτων, έντός άποκλειστικής προθεσμίας ενός μηνός από της εις αυτόν επιδόσεως της άρνήσεως του εκμισθωτού. Άμφισβήτησις της βασιμότητος των ως άνω λόγων κατ' ένστασιν δεν επιτρέπεται, εκτός εάν ή άγωγή περι άποδόσεως του μισθίου ήσκήθῃ έντός της προθεσμίας τού προηγούμενου έδαφίου. Είς περίπτωσιν άπορρίψεως της κατά τó πρώτον έδάφιον άγωγής, άποδίδεται τó μίσθιον, και άν κατά της άποφάσεως ήσκήθῃ ένδικον μέσον.

*Άρθρον 23.

1. Ο εκμισθωτής και ο νέος μισθωτής ύποχρεούνται εις άποζημιώσιν του άρχικου μισθωτού ίσην προς δώδεκα μηνιαία μισθώματα της νέας μισθώσεως, εάν πρό της παρόδου διετίας από της έναρξεως ταύτης προκαλέσουν ύπαιτίως την λήξιν της ή τροποποιήσουν ευνούκως διά τον νέον μισθωτήν τους όρους αυτής. Άξίωσις προς άποκατάστασιν άλλης πραιτέρω άποδεικνυμένης ζημίας δεν άποκλείεται.

2. Ο νέος μισθωτής ύποχρεούται εις άποζημιώσιν του άρχικου μισθωτού ίσην προς τέσσαρα μηνιαία μισθώματα, άν άσκήτη εις τó μίσθιον έπιχειρήσιν όμοίαν προς την ύπό του άρχικου μισθωτού άσκουμένην. Η άποζημιώσις αύτη δύναται να αύξηθῆ ύπό του δικαστηρίου, αίτήται του άρχικου μισθωτού, μέχρι του διπλασίου, μετ' εκτίμησιν των τυχόν ειδικών συνθηκών.

3. Η κατά την παράγραφον 1 άποζημιώσις έαρύνει τον ύπαιτίον εκμισθωτήν ή τον νέον μισθωτήν. Είς περίπτωσιν κοινής ύπαιτιότητος εϋδύνονται: άμφότεροι εις όλόκληρον.

4. Είς τὰς περιπτώσεις της παραγράφου 1 ο άρχικός μισθωτής δικαιούται εις επανεγκατάστασιν ύπό τους όρους της άρχικής μισθώσεως και εις άποκατάστασιν πάσης ζημίας του. Αντίγραφον της περι επανεγκαταστάσεως άγωγής ή αίτήσεως μετά της πράξεως προσδιορισμού δικασίμου και κλήσεως προς συζήτησιν διά την όρισθείσαν δικάσιμον επιδίδεται επιμελεία του άρχικου μισθωτού και εις τον νέον μισθωτήν, ή εκδοθησαμένη δε άπόφασις, ή διατάσσουσα την παράτασιν της χρήσεως του μισθίου, εκτελείται και κατ' αυτού. Έάν χωρήσῃ επανεγκατάστασις, ή κατά τó άρθρον 18 του παρόντος παράτασις άρχεται από της παραδόσεως της χρήσεως του μισθίου.

"Άρθρον 24.

Παραίτησις από δικαιωμάτων.

Ἡ παραίτησις οἰουδήποτε τῶν μερῶν ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου δικαιωμάτων κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς μισθώσεως εἶναι ἄκυρος, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τούτου δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

"Άρθρον 25.

Δικονομικαὶ διατάξεις.

Πᾶσα διαφορά ἐκ μισθώσεως ρυθμιζομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ ἐιρηκοδικείου, ἀνεξλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν άρθρων 14 παρ. 1 ἐδ. 6' καὶ 16 ἀριθ. 1 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὡς ἄνω δικαστηρίων ὑπάγονται καὶ αἱ διαφοραὶ ἐκ παρεπομένων τῆς μισθώσεως συμβάσεων, ὡς καὶ αἱ τῶν άρθρων 601 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ 23 τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια διαφοραὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν άρθρων 647 ἕως 662 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

"Άρθρον 26.

Εἰς δίκασις ἐπὶ διαφορῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς χρήσιν ἐπὶ δικαστηρίῳ ἀντίγραφα μισθωτηρίων ἢ πωλητηρίων συμβολαίων, ὡς καὶ θεβαιώσεις περὶ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος ἢ τοῦ ὀριστικῶς καθορισθέντος τιμηματός μεταβιβάσεως, οἰουδήποτε ἀκινήτου, ἢ, ἐν περιπτώσει προσφοράς τρίτου, αὐτοῦ τούτου τοῦ μισθίου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μετὰ τοῦ τρίτου μισθώσεως. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν παρὰ τοῦ αἰτούντος τὴν ὑποβολὴν ὑπευθύνου δηλώσεως, συντεταγμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 105/1969, περὶ τοῦ ὅτι τὰ χορηγηθησόμενα στοιχεία θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὸν ὡς ἄνω καὶ μόνον σκοπὸν.

"Άρθρον 27.

Παραγραφή.

1. Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀξιώσεις ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑπόκεινται εἰς πενταετὴ παραγραφήν, ἀρχομένην ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγεννήθη ἡ ἀξίωσις καὶ εἶναι δυνατὴ ἢ δικαστικὴ αὐτῆς ἐπιδίωξις.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 13 παρ. 5 καὶ 23 παρ. 4 ἀξίωσις πρὸς ἐπανεγκατάστασιν ὑπόκειται εἰς ἐτήσιαν παραγραφήν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγεννήθη αὕτη καὶ εἶναι δυνατὴ ἢ δικαστικὴ αὐτῆς ἐπιδίωξις.

"Άρθρον 28.

Κιβητικὴ διατάξεις περὶ μισθώσεων γκαρσιῶν πρὸς ἄσκησιν ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μισθώσεις ἰσχύουν διὰ τρία ἔτη καὶ ἂν ἔχουν συναρθεῖ διὰ βραχύτερον ἢ ἀόριστον χρόνον, δύνανται δὲ νὰ λυθοῦν διὰ νεωτέρας συμφωνίας ἀποδεικνυομένης δι' ἐγγράφου θετικῆς χρονολογίας. Ἐπὶ τῶν μισθώσεων τούτων ὁ μισθωτὴς δικαιούται κατὰ τὴν λήξιν τῶν εἰς παράτασιν τῆς συμβάσεως διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν ὑπολειπόμενον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τεσσάρων ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως, ἐφαρμοζομένων ἀνεξλόγως τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 18 ἐπ. τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον μισθώσεων καταγγελία λόγῳ ἰδιοχρητέως ἢ ἀνοικοδομητέως τοῦ μισθίου χωρεῖ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ άρθρου 9, ἐν ἀσπῇ δὲ περιπτώσει ὅχι πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς τῶν.

3. Μισθώσεις περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι, λήξαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς καὶ μισθώσεις

σφώσεις λήγουσι μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1981, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εὐρίσκεται κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου, ὑπόκεινται δὲ εἰς περαιτέρω παράτασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 18 ἐπ., μέχρι συμπληρώσεως τεσσάρων ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, μισθώσεων.

"Άρθρον 29.

Ἐφαρμογὴ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον μισθώσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως εἰς αὐτόν, διέπονται ὑπὸ τῶν συμβατικῶν περὶ αὐτῶν ὅρων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

"Άρθρον 30.

1. Μισθώσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, λήγουσι τὴν 31 Αὐγούστου 1978, ὡς καὶ μισθώσεις λήγουσι ὁπωςδήποτε μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1984, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

2. Ἐπὶ τῶν μισθώσεων τῆς παρ. 1 ὁ ἐκμισθωτὴς ἔχει ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς παρατάσεως δικαίωμα ἀναπροσαρμογῆς τοῦ μισθώματος κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἀνεξαρτήτως παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς. Ἐν πάτη ὅμως περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑτοῦς ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς.

3. Μισθώσεις παρατείνονται κατὰ τὴν παράγραφον 1 διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὑπόκεινται δὲ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ χρόνου παρατάσεως τῶν εἰς περαιτέρω παράτασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 18 ἐπ. μέχρι συμπληρώσεως δέκα ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 31.

1. Μισθώσεις ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐμπορικῶν μισθώσεων τὸ πρῶτον διὰ τοῦ παρόντος, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἂν ὁ μισθωτὴς τελεῖ ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ μισθίου κατὰ τὴν 31ην Αὐγούστου 1978, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τοῦ παρόντος δὲν ὀρίζεται ἄλλως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μισθώσεων, περὶ ὧν ἡ παρ. 3 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. 52/1975, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς ἢ οἱ καθολικοὶ διάδοχοι αὐτοῦ τελοῦν ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ μισθίου.

2. Ἐκκρεμαῖς δίκασις παντὸς βαθμοῦ ἀφορῶται τὴν ἀπόδοσιν μισθίων περὶ ὧν αἱ μισθώσεις τῆς προηγούμενης παραγράφου καταργοῦνται. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἀφορῶσαι τὰς μισθώσεις ταύτας καὶ διατάσσουσαι τὴν ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ λόγῳ μὴ προστασίας αὐτοῦ, μὴ ἐκτελεσθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δὲν ἐκτελοῦνται, πλην τῶν περὶ ἐξόδων διατάξεων αὐτῶν.

3. Καταγγελία μισθώσεων περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι, γινόμεναι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λόγῳ λήξεως τοῦ χρόνου τῶν, εἶναι ἀνίσχυροι, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ μισθωτὴς εὐρίσκεται ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου.

"Άρθρον 32.

1. Καταγγελία γινόμεναι μέχρι τῆς 21ης Ἰουλίου 1978, διέπονται ὡς πρὸς τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις καὶ τὰ ἐννοια ἀποτελεσμάτα αὐτῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων αἱ ὁποῖα ἰσχύουσι κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐγένοντο.

2. Ἐπὶ καταγγελιῶν λόγῳ ἰδιοχρητέως, αἱ ὁποῖα ἀνεκλήθησαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δὲ, γινόμεναι

ραί νέα καταγγελία διά τόν αὐτόν λόγον ἔναντι τοῦ αὐτοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἐπὶ μισθώσεων ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χωρεῖ καταγγελία ὑπὸ τοῦ δικαιουμένου εἰς τὰς τιν. 2: ἀνοιχοδόμησιν ἢ ἰδιόχρησιν τοῦ μισθίου, ἐφ' ὅσον παρῆλθεν ὁ συμβατικός χρόνος.

4. Μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως, ἐκδοτικῶν δάσε: τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. 52/1975 καὶ μήκω ἐκτελεσθειῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 33.

1. Τὸ ἀρθρον 27 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ γεγενημένων καὶ μὴ παραγραφείων μέχρις ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀξιώσεων.

2. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ καταγγελιῶν γενομένων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἡ παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 9 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμουτῶν πτωχεύσεων.

Ἄρθρον 34.

1. Αἱ μὴ συζητηθεῖσαι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις συνεχίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων εἰς τὰ ὅποια εἰσήχθησαν ἢ παρεπέμφθησαν καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 25 διαδικασία.

2. Αἱ συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζονται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας δικονομικὰς διατάξεις μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 35.

Ἐπομιθώσεσι νομίμως ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτου.

Ἄρθρον 36.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργούνται: α) τὸ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων», β) ὁ Ν. 52/1975 περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων», γ) ὁ Ν. 406/1976 «περὶ ἀναστολῆς λήξεως ἐμπορικῶν μισθώσεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων καὶ τοῦ Ν.Δ. 52/1975 κλπ.» καὶ δ) αἱ παράγρ. 3 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 159/1969 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων τὰς Κεντρικὰς Λαχαναγορὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1978.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 30 Αὐγούστου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 30 Αὐγούστου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

« Η έκδοση συνδρομής της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως, ή τιμή των φύλλων της που πουλιούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίστηκαν από 1 Ιανουαρίου 1974 ως ακολούθως :

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Α. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ανωμόνων Εταιρειών κτλ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Έμπορικης και Βιομηχανικής Ίδιοκτησίας	»	200
9. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου Άλληλοβοηθείας Προσωπικού του Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά :

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ανωμόνων Εταιρειών κτλ. ..	»	150
8. » » Δελτίο Έμπ. και Βιομ. Ίδιοκτησίας ..	»	10
9. Για όλα τα τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

« Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρι 8 σελ., είναι 3 δρχ., από 9 ως 40 σελ. 8 δρχ., από 41 ως 80 σελ. 15 δρχ., από 81 σελ. και άνω ή τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαρτάται κατά 15 δρχ. από 80 σελ. »

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Στο Τεύχος Ανωμόνων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Εξόχνης :
- Α'. Δημοσιεύματα Ανωμόνων Εταιρειών :**

 1. Των δικαστικών πράξεων Δραχ. 400
 2. Των καταστατικών Ανωμόνων Εταιρειών... » 10.000
 3. Των τροποποιήσεων των καταστατικών των Ανωμόνων Εταιρειών
 4. Των ανακοινώσεων και προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/70 περί Αλλοδαπών Ασφαλιστικών Εταιρειών και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ, που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις » 1.000
 5. Των ανακοινώσεων των υπό διάλυση Ανωμόνων Εταιρειών, κατά το Β.Δ. 20/3/1939 ... » 200
 6. Των Ισολογισμών των Ανωμόνων Εταιρειών » 4.000
 7. Των συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών Εταιρειών
 8. Των αποφάσεων περί εγκρίσεως τιμολογίων των Ασφαλιστικών Εταιρειών
 9. Των υπουργικών αποφάσεων περί παραχώρισης άδειας επεκτάσεως των εργασιών Ασφαλιστικών Εταιρειών, των εκθέσεων περιουσιακών στοιχείων Ανωμόνων Εταιρειών γενικά, και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού » 4.000
 10. Των αποφάσεων περί παραχώρισης πληρεξουσιότητας προς αντιπροσώπευση εν Ελλάδι αλλοδαπών Εταιρειών και των αποφάσεων περί μεταβιβάσεως του χαρτοφυλακίου Ασφαλιστικών Εταιρειών κατά το άρθρον 59 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/70 » 2.000
 11. Των αποφάσεων περί συγχωνεύσεως Ανωμόνων Εταιρειών » 10.000

12. Των αποφάσεων της Επιτροπής του Χρηματιστηρίου περί εισαγωγής χρεωγράφων εις το Χρηματιστήριο προς διαπραγμάτευση, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 » Δραχ. 1.600
13. Των αποφάσεων της Επιτροπής κεφαλαιαγοράς περί διαγραφής χρεωγράφων εκ του Χρηματιστηρίου, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 » 1.000
- Β'. Δημοσιεύματα Εταιρειών Περιορισμένης Εξόχνης :**

 1. Των καταστατικών » 1.000
 2. Των τροποποιήσεων των καταστατικών » 400
 3. Των ανακοινώσεων και προσκλήσεων » 200
 4. Των Ισολογισμών
 5. Των εκθέσεων εκτιμήσεως περιουσιακών στοιχείων

- Γ'. Δημοσιεύματα Άλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Άλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων :**

 1. Των υπουργικών αποφάσεων περί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας Άλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών - Άλληλασφαλιστικών Ταμείων » 1.000
 2. Των Ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων

- II. Στο Τέταρτο τεύχος, των δικαστικών πράξεων, προσκλήσεων και λοιπών δημοσιεύσεων. » 400**

Το ποσοστό επί των τελών δημοσιεύσεων στο Τεύχος Ανωμόνων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Εξόχνης, που πρέπει να καταβάλλεται υπέρ του Ταμείου Άλληλοβοηθείας Προσωπικού Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), όρισθηκε γενικά σε 50/o.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εισπράξεως, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατές να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με έπιταγή επί ονόματι του Διευθυντή των Διοικητικών και Οικονομικών Υποθέσεων του Εθνικού Τυπογραφείου.
3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής :
 - α) στην Αθήνα : στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Εθνικού Τυπογραφείου),
 - β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους : στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (RONEO 185) και 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Α.Κ.,
 - γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού : όταν η άποστολή τους γίνεται με έπιταγές, μαζί μ'αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ο Γενικός Διευθυντής
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ